

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hlas

صوت الاتحاد الإسلامي

ÚSTŘEDÍ MUSLIMSKÝCH
NÁBOŽENSKÝCH OBCÍ A ORGANIZACÍ
V ČESKÉ REPUBLICE

● ROČNÍK 20
● ČÍSLO 1 - 4
DUBEN 2002 ● SAFAR 1423

لجاعة الدينية الاسلامية في الجمهورية التشيكية

Organe de la Communauté religieuse musulmane de la
République Tchèque
Offizielle Zeitung der moslemischen Religionsorganisationen
in der Tschechische Republik

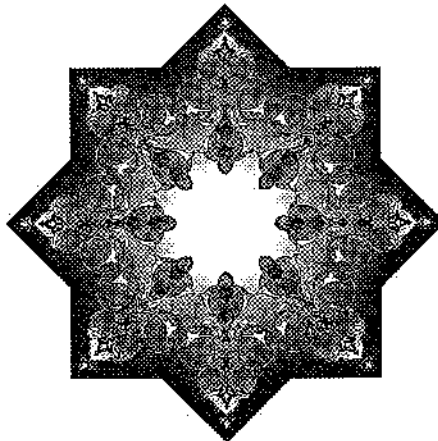
Tiskové prohlášení

Muslimové z České republiky odsuzují násilí v Palestině

Ústředí muslimských obcí v České republice, Islámská nadace v Praze, Islámská nadace v Brně i Svaz muslimských studentů v České republice důrazně odsuzují současnou politiku izraelské vlády a postup její armády na okupovaných palestinských územích.

Stejně jako jsme veřejně odsoudili atentáty na WTC v září 2001, i nyní odsuzujeme násilí páchané na nevinných civilistech na území Palestiny. Odsuzujeme postup izraelské vlády, která ignoruje rezoluce OSN a pošlapává základní lidská práva. Odsuzujeme praktiky izraelských ozbrojených sil, které hromadně zabíjejí civilisty, brání v poskytnutí lékařské pomoci raněným, neumožní práci Mezinárodnímu červenému kříži a dalším humanitárním organizacím, střílejí na sanitky, bombardují nemocnice, školy a další civilní objekty, provádějí blokády celých oblastí, což má nedozírné důsledky na životy a zdraví civilních obyvatel.

Odsuzujeme postoj izraelské vlády, která odmítá mezinárodní pozorovatele a brání žurnalistům, aby z oblasti podávali nezávislá svědectví.

Všechny tyto praktiky, desítky let trvající okupace, dlouhodobá frustrace, ponižování a beznaděj, milióny lidí bez domova, dohánějí některé Palestince až ke krajním reakcím, které postihují další nevinné.

Vyzýváme k okamžitému zastavení násilí, k plnému respektování lidských práv, k okamžitému ukončení okupace a k nastolení spravedlnosti na celém území Palestiny.

Obracíme se na české ústavní činitele, aby zaujali jasné stanovisko a vyvinuli tlak na izraelskou vládu, aby respektovala rezoluce OSN.

Obracíme se na sdělovací prostředky, aby objektivními a vyváženými zprávami přispěly k informovanosti naší veřejnosti o kořenech blízkovýchodního konfliktu.

*Prohlášení bylo zasláno našim
sdělovacím prostředkům
dne 16. 4. 2002*

Spravedlnost: Písmo a Váhy

Islám skutečně zastává princip „oko za oko“.

V žádném případě to ale neznamená nevinné oko za nevinné oko. Naopak: pravý význam je oko pachatele za oko oběti.

Podstatu všech islámských zákonů a islámského učení lze vyjádřit jedním slovem. Jedním slovem, které popisuje základní hodnotu, která prostupuje všemi islámskými zásadami. **SPRAVEDLNOST.** Korán říká:

„A vyslali jsme již posly s důkazy jasnými a seslali jsme s nimi Písmo a váhu, aby lidé jednali poctivě.“

(Korán 57:25)

Hlavní důvod seslání proroků bylo ustanovit spravedlnost ve světě a skončit všechna příkoří. Jednat spravedlivě znamená dát každému to, co mu patří, to, na co má nárok. Toto jednoduché tvrzení v sobě ale skrývá všechnu složitost života a stále se měnící vztahy, všechna nesčetná pokušení, představy a obavy, všechny konflikty a dilemata.

Aby Bůh vedl lidstvo k pravdě, seslal na zemi proroky s jasnými znameními, Písmem a váhou. Písmo obsahuje zjevení, které objasňuje, co je správné a co špatné, co je dobré a co zlé. Váha znamená schopnost měřit a uvažovat, abychom byli schopni následovat cestu, kterou nám Bůh ukázal a vysvětlil prostřednictvím proroků.

Tyto zdroje nás učí, jaká práva vůči nám mají Bůh, ostatní lidé i naše vlastní osoby, a jak máme mezi těmito právy nalézt rovnováhu. Život žítý v poslušnosti k Bohu je potom neustálé zvažování, individuální i kolektivní.

Za normálních okolností většina lidí dokáže být spravedlivá. Islám však od svých přívrženců žádá spravedlivost i tehdy, když čelí silným rozporuplným emocím. Hlavní překážky ve spravedlivém jednání s jinými lidskými bytostmi jsou dvě: láska a nenávisť.

Podívejme se, jak nás Korán učí překonat tu první překážku, při jednání s našimi nejbližšími, nebo i s námi samotnými:

„Vy, kteří věříte! Buďte vytrvalí ve spravedlnosti, svědčíte-li před Bohem, byť i to bylo proti vám samým či rodičům anebo blízkým příbuzným a ať jedná se o bohaté či chudé, vždyť Bůh je ochráncem obojích! Nenásledujte tedy vášně své před spravedlností! A jestliže ji

zkřívíte anebo od ní ubne-te, tedy Bůh je dobře zpraven o všem, co děláte.“

(Korán 4:135)

V tomto verši vidíme jasné rozhodnutí Koránu ohledně věčného konfliktu mezi spravedlností a osobním zájmem. Buďte spravedliví, i kdyby to bylo proti vašemu úzce definovanému zájmu nebo v neprospěch vašich blízkých.

Nevědomí lidé si myslí, že nespravedlivostí k ostatním hájí své zájmy. Jejich rozhodnutí být spravedliví nebo nespravedliví může být založeno na chladném propočtu vlastního prospěchu. Opravdová víra v Boha však člověka povznáší nad takovou přizemnost. Zmíněné verše jsou připomenutím, že opravdový ochránce zájmů všech lidí je Bůh, a ten nás bude ochraňovat, když budeme následovat jeho příkázání být spravedliví. Spravedlnost, kterou islám vyžaduje, nepripouští žádné protekcionářství.

Druhá, stejně nebezpečná překážka spravedlnosti je nenávisť. I k té se vyjadřuje Korán:

„Vy, kteří věříte! Buďte přítmi před Bohem a buďte svědky spravedlivými. Nechť nenávisť k lidu nevěřících vás neuvede do hrůchu tím, že budete nespravedliví. Buďte spravedliví - a to je blíže k bohabojnosti - a bojte se Boha, neboť Bůh je dobře zpraven o všem, co děláte.“

(Korán 5:8)

Jinými slovy nesmíme být nespravedliví, ani když jednáme s nepřítelem. Přirozená tendence nevzdělaných a necivilizovaných lidí je zacházet s nepřítelem jako s něčím podřadným, jako s někým, kdo nemá žádná práva a kdo si nezaslouží spravedlivé a nestranné jednání.

Taková byla praxe v předislámské kmenové společnosti (džáhilija = nevědomost), a taková je praxe i v dnešním osvětleném postmoderním světě. Všimněte si jak tuto negativní skutečnost přísně kontroluje islám. Věřící dostávají příkázání, s připomenutím, že Bůh nás stále vidí, aby nepřátelství k jiným nezneužívali jako záminku pro páchání křivd a příkoří.

Spravedlnost vyžaduje trest a islám zná princip „oko za oko“. V žádném případě to ale neznamená nevinné oko za nevinné oko. Naopak: pravý význam je oko pachatele za oko oběti. Je ohromující, jak často ti, kteří mluví o barbarské oběti, nakonec přicházejí na pomoc pachateli, když vznikne opravdová krize.

Před čtrnácti sty lety koránská příkázání vytvořila společnost, kde bohatí i chudí, přítel a odpůrce, muslim a nemuslim, vládce a poddaný, všichni si byli před zákonem rovni, všichni mohli počítat se spravedlivým jednáním. Soudci (qadi) byli nezávislí a nikdo, vládce (chalífu) nevyjímaje, neměl před zákonem výhodu. Pokud vznikla pře mezi chalífou a obyčejným člověkem, oba se museli dostavit k soudu a přednést svoje důkazy. Islámská historie je plná záznamů o tomto pojetí spravedlnosti, které bylo plně uplatňováno po celé islámské říši v období jejího rozkvětu.

Dokonce i v době rozkladu islámské říše občas nacházíme takové příklady, kterým bychom těžko hledali obdobu jinde. Za všechny postačí jeden příklad z nedávné historie. Během britské nadvlády v Indii vznikl spor mezi hinduisty a muslimy ohledně nějakého pozemku. Hinduisté tvrdili, že pozemek patřil k hinduistickému chrámu, muslimové prohlašovali, že pozemek patří mešitě. Emoce na obou stranách byly velmi rozbouřené a situace hrozila vypuknutím nepokojů.

Anglický soudce nemohl najít dostatečné důkazy pro rozhodnutí sporu, protože pře byla slovo proti slovu. Zeptal se tedy obou skupin, zda by se spokojili se svědectvím jednoho důvěryhodného člověka. Odpověď zněla ano. Za svědka si zvolili muslima, imáma (náboženského vůdce), který byl znám pro svou zbožnost.

Svědék byl požádán, aby se dostavil k soudu. Atmosféra byla napjatá, celá komunita ho žádala, aby stál v soudní při na jejich straně. Jeho svědectví bylo ale stručné: „Hinduisté mají pravdu,“ řekl, „požadavky muslimů jsou neopodstatněné.“

Tento muslimský svědek neznal svoji komunitu, ačkoliv přednesl svědectví ve prospěch nemuslimů. Tím, že mluvil beze strachu a bez ohledu na svou příslušnost, znovu potvrdil, že muslimové jsou oddaní pravdě a nade všechno si cení spravedlnosti.

Takovou spravedlnost svět v dnešní době potřebuje.

„Bůh vám přikazuje, abyste vrátili svěřené majetky jejich vlastníkům, a když soudíte mezi lidmi, abyste soudili spravedlivě. Vždyť Bůh - a jak krásné je to, k čemu vás napomíná - vždyť Bůh slyšící je i jasozřivý.“

(Korán 4:58)

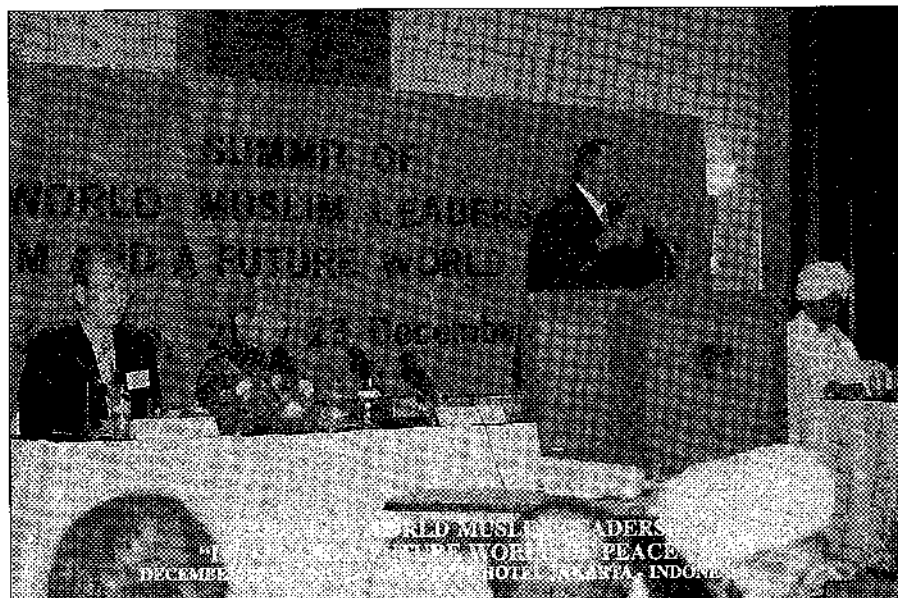
Článek Kbalida Baiga z časopisu Impact (vol. 31, č. 10) přeložila Zuzana Masáková

Konference v Djakartě

21.-22. 12. 2001

„Islám a mírový svět budoucnosti“

Záběr z plenárního zasedání. Za řečnickým pultem Akbar Mubammad z USA, vlevo od něj bývalý prezident Indonésie Abdurrahman Wáhid.

V indonéském hlavním městě Djakartě se 21. a 22. prosince loňského roku setkaly osobnosti muslimského světa, aby společně diskutovaly o problémech současné doby, ve které islám hraje stále významnější úlohu. Hlavním smyslem tohoto summitu, konaného pod názvem „Islám a mírový

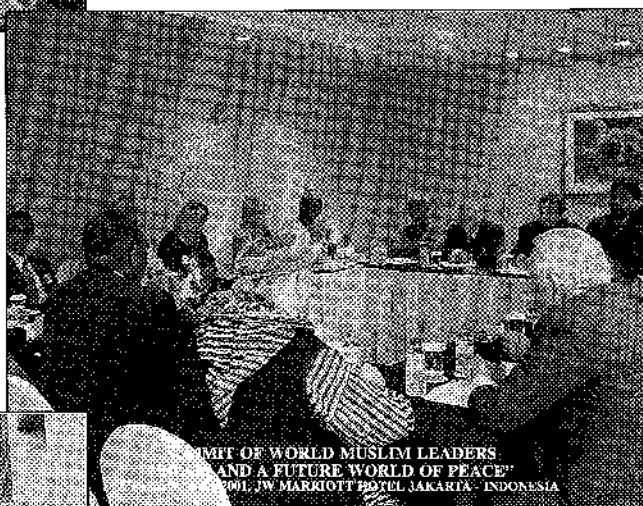
svět budoucnosti“, bylo sjednotit se v základních pohledech na současná dění, zdůraznit obecné islámské principy ve vztahu k událostem posledních měsíců a vyslat do světa jasný signál o tom, jaký je postoj islámu

Společný snímek účastníků konference.

k násilí, spravedlnosti, osobní zodpovědnosti v šíření základních etických principů, vzdělání, a v neposlední řadě i dialogu mezi kulturami, náboženstvími a různými skupinami. Na summit přijela více než stovka pozvaných účastníků z celého světa, počítaje zástupci většiny zemí s převahou muslimského obyvatelstva, přes některé západoevropské země, muftí z Ruské federace až po souostroví Samoa v Pacifiku. Nejpočetněji však byli zastoupeni muslimové z USA.

Některé obecné závěry, ke kterým tato konference dospěla, byly shrnuty do tzv. „Djakartské deklarace“, která je zveřejněna v tomto čísle Hlasu. Hlavním programem dvoudenního summitu byla čtyři plenární zasedání, na kterých zaznělo celkem 16 proslovů známých osobností z různých zemí, např. bývalého prezidenta Indonésie Abdurrahmana Wáhida, několika profesorů z amerických universit až po reprezentanty šíitské větve islámu. Součástí konference byla i práce v sedmi skupinách, do kterých byli účastníci rozděleni. Nepřehlédnutel-

Naše pracovní skupina.

ným rysem summitu byla role žen, které, i když celkově byly v menšině, působily jak v roli vedoucích plenárních zasedání, tak i vedoucích pracovních skupin nebo jejich mluvčích.

Na summitu byly přítomny mnohé televizní stanice, včetně známé Al-Jazeera.

Ukázala se užitečnost podobných setkání, na kterých si muslimové vyměňují své zkušenosti a názory na různá aktuální témata a navazují nové kontakty i osobní přátelství.

Vladimír Sárka

Djakartská deklarace

1422 hidžry / 2001

Úvod

Začínáme prosbou k Alláhovi, aby požehnal tomuto úsilí, a pozdravením Proroka Muhammada (nechť mu Bůh žehná).

My, účastníci a hosté Summitu vůdčích osobností muslimského světa, jsme se sešli, abychom vyjádřili podporu učení obsaženému ve Svatém Koránu a Sunně Proroka Muhammada (NMBŽ). Tématem našeho setkání, které se konalo v indonéské Djakartě ve dnech 6. - 8. Šawwálu 1422 (21. - 23. prosince 2001), byl Islám a mírový svět budoucnosti.

Naše stanovisko:

Islám je náboženstvím míru a spravedlnosti. Z jeho základních hodnot vyplývá úcta k životu a lidské důstojnosti, od nichž se odvíjejí veškeré ideály a skutky, kterými se vyznačuje islámský způsob života. Těmito ideály se řídí každodenní život muslima.

To, co rozumíme pod pojmem náboženství a duchovní život, je jasně definováno v Koránu a Sunně Proroka Muhammada (NMBŽ). Tyto zdroje jsou dostatečné na to, aby byly odpovědí na všechny problémy nejen této doby, ale i všech ostatních dob, a to v jakémkoliv společenském kontextu.

Univerzální učení Islámu potvrzuje posvátnost lidského rodu a proto nám nakazuje trpělivý dialog mezi různými vyznáními a civilizacemi.

Debata se rozvíjela kolem tří základních tematických okruhů: Náboženství a duchovní život, Občanská odpovědnost v politické společnosti a Vztahy mezi různými náboženstvími, kulturami a národy.

1. Náboženství a duchovní život

Naše stanovisko:

Prorok Muhammad (NMBŽ) byl poslán jako milosrdenství celému lidstvu a cílem jeho poselství a učení je rozvíjení míru a prosperity, šíření lásky, soucitu a odpuštění a vytvoření humaní společnosti. Jeho učení je významným zdrojem vedení po neustále se měnícím a zmenšujícím se světě a je třeba je jako takové uznat.

K naplnění Prorokových (NMBŽ) ideálů musí muslimové jeho učení a osobní příklad přijmout za zásadu, která je vodítkem veškerého morálního a duchovního rozvoje.

Islám odsuzuje veškeré formy násilí proti nevinnému. Jedním z jeho hlavních zásad je zásada spravedlnosti a vyzývá muslimy, aby byli spravedliví, i kdyby se to mělo v důsledku dotknout zájmů jich samotných, jejich rodičů či příbuzných. Z tohoto důvodu je uplatňování spravedlnosti muslimy a vůči muslimům jediným účinným způsobem pro potírání násilí a terorismu.

Být spravedlivý je duchovní povinností vyznavačů všech náboženství a příslušníků všech národů světa.

Muslimští vládcí a učenci mají zodpovědnost a morální povinnost, aby učili a šířili povědomí o základních etických principech Islámu a tím vytvářeli předpoklady pro mírové a harmonické soužití ve světě.

2. Občanská odpovědnost v politické společnosti

Naše stanovisko:

Muslimské národy musí vyvinout maximální úsilí ke vzdělávání nejširších vrstev svého obyvatelstva a ke zlepšení jejich ekonomických možností. Musí zintenzívnit vzájemnou spolupráci s ostatními muslimskými zeměmi na společných projektech, ze kterých budou mít prospěch všichni jejich občané.

Všechny národy světa musí usilovat o globální řešení konfliktů a uplatňovat stejná měřítka pro spravedlnost, svobodu a lidská práva doma i ve světě.

V jakémkoliv státním zřízení je nejvyšším principem ochrana práv a svobod občanů.

3. Vztahy mezi různými náboženstvími, kulturami a národy

Naše stanovisko:

Dialog vedoucí k harmonickému soužití a porozumění je náboženskou povinností každého muslima. V důsledku toho musí lidé všech vyznání uznat, přijmout a šířit toleranci a respektovat rozdíly mezi různými vyznáními a kulturami.

Mezináboženský dialog, jehož cílem je odstraňovat strach z neznámého a vytvářet dobrou vůli a vzájemnou důvěru, by se měl rozvíjet na všech úrovních, tedy na úrovni jednotlivých osob, náboženských komunit, větších skupin i v celosvětovém měřítku.

Povinností intelektuálních a duchovních vůdců je položit základy trvalého dialogu a tím předcházet konfliktům mezi lidmi rozdílného náboženského přesvědčení a názorů. Tyto vedoucí osobnosti všech náboženství musí přesvědčit své komunity, aby spolupracovaly s ostatními skupinami a působily na své zvolené nebo jmenované zástupce, aby svůj politický program i konkrétní rozhodnutí podřídili zásadě prosazování míru a uplatňování spravedlnosti.

Závěr

Zavazujeme se, že budeme statečně bránit mírumilovné učení a výklad Islámu a že budeme v našem osobním, rodinném i společenském životě příkladem mírotvorců.

Nechť Alláh požehná tomuto úsilí a odpustí nám naše chyby.

Jak zvítězit nad

rasismem

Události poslední doby jsou důkazem, že rasismus je stále živý. Jak nad ním zvítězit? Jednou zbraní proti rasismu je porozumění a osvěta.

Lidé si musí uvědomit, že Bůh stvořil všechny lidské bytosti z jediného páru. Celé lidské pokolení je vlastně jednou velkou rodinou. Bůh říká:

„Lidé, bojte se Pána svého, jenž stvořil vás z bytosti jediné a stvořil z ní manželku její a rozmnožil je oba v množství velké mužů i žen.“

(Korán, 4:1)

Proto musíme pochopit, že žádná rasa nemůže být nadřazená ostatním rasám. Když se díváme na rozkvetlou zahradu, vnímáme krásu celé kompozice. Nijak nám nevadí barva jednotlivých květin, protože každá přispívá k harmonické kráse celku. Podobným způsobem se můžeme na svět

dívat jako na zahradu ozdobenou lidmi různých barev. Naučme se oceňovat, čím každá skupina lidí přispívá k rozmanitosti života na tomto světě. Bůh říká:

„Lidé, věru jsme vás stvořili z muže a ženy a učinili jsme z vás národy a kmeny, abyste se vzájemně poznali. Avšak nejvznešenější z vás před Bohem je ten, kdo je nejbohobojnější - a Bůh je vševědoucí a dobře zpravený.“

(Korán, 49:13)

Nejvznešenější je ten, kdo je nejbohobojnější. Takoví lidé mohou být příslušníci jakékoli rasy nebo národa. Jediné, na čem záleží, jsou jejich činy a chování. Z tohoto důvodu Prorok Muhammad (NMBŽ)¹⁾ v jednom ze svých veřejných projevů řekl, že Arabové nejsou nadřazení nearabům a že jedna barva pleti není lepší než druhá. Řekl také, že lidé mají poslouchat svého

vůdce - i kdyby byl černý. On sám jmenoval muže černé pleti Usámu ibn Zajda, do čela muslimské vojenské jednotky.

Díky učení Islámu dokázalo mnoho lidí skloncovat se rasismem ve svých myšlenkách i činech. Dnes se můžete setkat s rasovou harmonií v městech velkých kosmopolitních měst. Najdete v nich lidi různých barev pleti, jak se společně modlí a všichni jsou si před Bohem rovni. Bohatí a chudí, černí a bílí, vládcové a zebřáci - všichni stojí bok po boku v řadách a společně uctívají jediného Boha. Mezi lidmi se nedělají žádné rozdíly na základě barvy pleti nebo společenského postavení. V mnoha městech je ten, kdo vede modlitby, černý a ti, kdo ho následují, bílí. Neexistuje nic takového jako „černá měšita“ nebo „bílá měšita“. Islám odstraní všechny podobné nebezpečné myšlenky, které stavějí umělé bariéry mezi lidmi.

¹⁾ Nechť Alláh žehná a dá mír Svým poslům Muhammadovi, Ježíšovi, Mojžíšovi a ostatním.

(Alláh je jméno, kterým označují Boha arabsky mluvící křesťané a židé a také muslimové všech národností a jazyků.)

*(The Cooperative Office for Call & Guidance at Al-Sulej, K.S.A.),
přeložila Zuzana Amrant*

Informace pro naše sestry v Islámu

V poslední době se na nás hodně obracejí muslimky, které na veřejnosti chodí zahalené a přitom na svých průkazech stále mají fotografie bez šátku. Na úřadovnách vydávajících nové průkazy pak často narážejí na neochotu nebo neinformovanost úředníků. Těmto sestrám, kterým je nepřijemné ukazovat své průkazy s fotkou bez šátku, bychom rádi poradili, že podle platných zákonů mají právo nechat si vystavit nový doklad, kde budou mít fotografii s pokrývkou hlavy. Dříve mohly takové výjimky využít jen věřiči křesťanky, od roku 1999 však u nás platí zákony, které to umožňují všem vyznáním. Pokud byste si tedy chtěly nechat vystavit doklady, na kterých budete vyfotografovány s šátkem, jež je součástí islámského oděvu, a setkáte se s neochotou úředníků, argumentujte těmito u nás platnými zákony:

Zákon číslo 328/1999 Sb. ze dne 30. listopadu 1999 o občanských průkazech, v paragrafu 5, odst. 1, písmeno b) uvádí mezi věcmi, které je nutné předložit při žádosti o vydání občanského průkazu toto: 1 fotografii o rozměrech 35 x 45 mm, která odpoví-

dá současné podobě občana, zobrazuje jej v předním čelném pohledu s výškou obličejové části hlavy od očí k bradě minimálně 13 mm, v občanském oděvu bez brýlí s tmavými skly s výjimkou nevidomých a **bez pokrývky hlavy, není-li její použití odůvodněno důvody náboženskými nebo zdravotními; v takovém případě nesmí pokrývka hlavy zakrývat obličejovou část způsobem znemožňujícím identifikaci občana.**

Zákon číslo 329/1999 Sb. ze dne 30. listopadu 1999 o cestovních dokladech uvádí v paragrafu 20, odstavci 2 toto: **K žádosti o vydání cestovního dokladu lze v odůvodněném případě z náboženských nebo zdravotních důvodů předložit fotografii s pokrývkou hlavy; tato pokrývka nesmí zakrývat obličejovou část způsobem, který by znemožňoval identifikaci.**

Pokud byste ani po uvedení znění citovaných zákonů neuspěly, můžete to sdělit do redakce Hlasu, abychom vám jménem Muslimské obce nebo jménem Islámské nadace v Praze mohli pomoci.

Redakce Hlasu

NOVOTY (bid'a) V NAŠÍ VÍŘE

Otázka:

Cbtěl bych se zeptat na pojem bid'a. Znovu a znovu slyším, jak lidé nazývají různé věci bid'a (inovace), mě to ale mate. Opravte mě, jestli se mylím, ale neexistuje hadith od Proroka Mubamada (budiž s ním mír), který říká, že kdokoliv přinese novou tradici, bude za to odměněn? Pokud je tohle pravda, jak to, že všechny inovace jsou odsuzovány?

Odpověď:

Nejdříve bychom měli vědět, co bid'a znamená v islámské terminologii. Pojem bid'a je definován takto: jakýkoliv vymyšlený zvyk v náboženství, jehož cílem je uctívání nebo přiblížení se k Bohu. Jedná se tedy o něco, o čem se specificky nepojednává v šaríe, pro co neexistuje důkaz v Koránu nebo sunně, co nebylo známo v době Proroka (budiž s ním mír) a jeho společníků. Zároveň je jasné, že tyto novoty v náboženství, které jsou zakázány, nezahrnují světské inovace (jako např. auta nebo pračka).

Pokud vaše zmatení souvisí se zdánlivým rozporem mezi hadithem od Abú Hurajry a hadithem, který vyprávěl Džarír ibn Abdulláh, prostudujme tyto dva záznamy detailně a zjistíme, jaký mají smysl.

Džarír ibn Abdulláh al-Badžali (nechť v něm Bůh nalezne zalíbení) řekl: „Prorok Boží (budiž s ním mír) řekl: ‚Kdokoliv začne nějakou dobrou věc a jiní ji po něm opakují, bude odměněn, a získá navíc odměnu stejnou jako ti, kteří ho následují, aniž by se jejich odměna jakkoliv zmenšila. Kdokoliv začne nějakou špatnou věc a jiní ji po něm opakují, ponese břemeno svého vlastního hříchu a navíc břemeno stejné, jako těch, kteří ho následují, aniž by jim bylo nějak ulehčeno.‘“ (Podle al-Tirmidhiho, č. 2675, který klasifikoval hadith jako dobrý a spolehlivý).

K tomuto hadithu se váže příběh, který nám pomůže vysvětlit, co znamenají slova

„Kdokoliv začne nějakou dobrou věc“. Imám Muslim zaznamenal tento příběh od Džaríra ibn Abdulláha, který vyprávěl i předchozí hadith. Řekl: „K Prorokovi (budiž s ním mír) přišlo několik beduinů ve vlněných oděvech. Prorok viděl, jak jsou zubožení a nutně potřebují pomoc. Proto se obrátil na svoje lidi, aby jim dali nějakou almužnu. Ti byli ovšem se svou almužnou velmi pomalí a na Prorokově tváři bylo vidět, jak se zlobí. Potom jeden z Ansárů přinesl balíček stříbra, za ním následoval druhý, třetí a další a Prorokova tvář se rozjasnila. Prorok (budiž s ním mír) řekl: ‚Kdokoliv začne nějakou dobrou věc v islámu a jiní ji po něm opakují, bude mu připsána odměna stejná, jakou dostanou ti, kteří ho následují, aniž by se jejich odměna jakkoliv zmenšila. Kdokoliv začne nějakou špatnou věc v islámu a jiní ji po něm opakují, bude mu připsáno břemeno hříchu stejné, jako těch, kteří ho následovali, aniž by jim bylo jejich břemeno nějak ulehčeno.‘“ (Podle Muslima, č. 1017).

Další vysvětlení najdeme v záznamu al-Nisáfiho, rovněž od Džaríra ibn Abdulláha (nechť v něm Bůh nalezne zalíbení), který vyprávěl: „Jednoho dne brzy z rána jsme byli s Prorokem (budiž s ním mír), když tu k němu přišli nějací lidé, skoro nazí a bosí, se svými meči u boku. Většina z nich, ne-li všichni, pocházela z kmene Mudar. Prorokova tvář se změnila, jak se rozrušil, když uviděl, jak jsou ubozí. Vešel do svého domu, potom vyšel ven a přikázal Bilálovi, aby svolal k modlitbě. Vedl lidi v modlitbě a potom se na ně obrátil:

„Lidé, bojte se Pána svého, jenž stvořil vás z bytosti jediné a stvořil z ní manželku její a rozmnožil je oba v množství velké mužů i žen. A bojte se Boba, v Jehož jménu se vzájemně prosíte, a dbejte na pravidla o pokrevních svazcích, neboť Bůh zajisté nad vámi je pozorovatelem.“ (Korán 4:1),

„Vy, kteří věříte, bojte se Boba! Nechť duše každá popatří na to, co si již dříve

připravila pro zítřek. Bojte se Boba, vždyť Bůh je dobře zpraven o všem, co děláte.“ (Korán 59:18).

Dejte almužnu ze svých dinárů, ze svých dirhamů, ze svého oblečení, z obilí nebo z datlí - i kdyby to měla být jen polovina datle! Jeden člověk z Ansárů přinesl balík, který sotva unesl v ruce, potom přišel další a ještě další, až se nastřádaly dvě hromady jídla a oblečení a já jsem viděl, jak tvář Proroka Božího (budiž s ním mír) září radostí. Prorok (budiž s ním mír) řekl: ‚Kdokoliv začne nějakou dobrou věc a jiní ji po něm opakují, bude odměněn, a získá navíc odměnu stejnou jako ti, kteří ho následují, aniž by se jejich odměna jakkoliv zmenšila. Kdokoliv začne nějakou špatnou věc a jiní ji po něm opakují, ponese břemeno svého vlastního hříchu a navíc břemeno stejné, jako těch, kteří ho následují, aniž by jim bylo nějak ulehčeno.‘“ (Podle al-Nisáfiho v al-Mudžtaba: Kniha almužny, kapitola Povzbuzení k dobročinnosti).

Z kontextu uvedeného příběhu je jasné, jaký smysl mají slova „Kdokoliv začne nějakou dobrou věc (sunna hasana) v islámu“. Tato slova mají znamenat ten, kdo oživí část sunny Proroka (budiž s ním mír), nebo ji vysvětlí ostatním, nebo ostatním doporučí, aby ji následovali, nebo podle této sunny jedná tak, že to ostatní vidí nebo o tom slyší a následují jeho příkladu. To je také zřejmé z dalšího hadithu, který vyprávěl Abú Hurajra (nechť v něm Bůh nalezne zalíbení): „Za Prorokem (budiž s ním mír) přišel muž a Prorok naléhal na lidi, aby mu dali nějakou almužnu. Jeden z přítomných řekl: ‚mám to a to‘, a brzy nezbyval nikdo, kdo by nedal muži nějakou almužnu, ať už toho bylo mnoho nebo málo. Prorok (budiž s ním mír) řekl: ‚Kdokoliv začne nějakou dobrou věc a jiní ji po něm opakují, bude odměněn, a získá navíc odměnu stejnou jako ti, kteří ho následují, aniž by se jejich odměna jakkoliv zmenšila. Kdokoliv začne nějakou špatnou věc a jiní ji po něm opakují, ponese břemeno svého vlastního hříchu a navíc břemeno stejné, jako těch, kteří ho následují, aniž by jim bylo nějak ulehčeno.‘“ (Podle Ibn Madžy v al-Sunan, č.204).

Z výše uvedeného by mělo být zřejmé a nepochybné, že Prorok (budiž s ním mír) tím nepovoloval novoty v záležitostech

náboženství, ani nenechával prostor pro to, čemu někteří říkají „bid'a hasana“ (dobrá inovace). Tento názor podporují i následující důvody:

Prorok (budiž s ním mír) opakovaně říkal: „Každá nově vymyšlená věc je bid'a (inovace), každá bid'a je scestí a každé scestí bude v Ohni.“ (Podle al-Nisáího v al-Sunan, Modlitby al-'adajjn, kapitola Co je kázání). Zprávy se stejným významem vyprávěl také Džábír (necht' v něm Bůh nalezne zalíbení) podle Ahmada, al-'Irbád Ibn Sárja podle Abú Dawúda a Ibn Mas'úid (necht' v něm Bůh nalezne zalíbení) podle Ibn Madžy.

Prorok (budiž s ním mír) říkával na začátku kázání: „... Nejlepší řečí je kniha Boží a nejlepší vedení je vedení Muhammadovo. Nejhorší věcí je ta nově vymyšlená a každá novota je scestí...“ (Podle Muslima, č. 867).

Jestliže každá bid'a je scestí, jak mohou někteří lidé tvrdit, že v islámu existuje „bid'a hasana“ (dobrá novota)?

Při Bohu, to je zjevné popření výroku a varování Proroka (budiž s ním mír).

Prorok (budiž s ním mír) prohlásil, že kdokoliv vnese něco nového do náboženství, bude to od něj odmítnuto a Bůh ne-

přijme jeho skutek, jak vyplývá z hadíthu, který vyprávěla Aiša (necht' v ní Bůh nalezne zalíbení): „Prorok (budiž s ním mír) řekl: 'Kdokoliv zavede nějakou novotu v naši záležitost (v našem náboženství), která do ní nepatří, bude to od něj odmítnuto.'“ (Podle Bucháího, Fath al-Báí, č. 2697). Jak potom může někdo říct, že bid'a je přijatelná a je dovoleno jí následovat?

Když někdo do náboženství vnese něco nového, co k němu nepatří, mlčky tím naznačuje různé špatné věci, jednu horší než druhou. Například:

- že náboženství má nedostatky, že Bůh náboženství nenaplnil a neučinil dokonalým, že stále existuje prostor pro vylepšení. To ale jasně odporuje Koránu: „...Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi své dobrodiní a zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství...“

(Korán, 5:3)

- že od dob Proroka (budiž s ním mír) zůstalo náboženství nedokonalé až do doby, kdy přišel tento „inovátor“ a vylepšil ho svými vlastními nápady.

- že Prorok (budiž s ním mír) nese „vinu“ za jednu ze dvou věcí: buď o této „dobré inovaci“ nevěděl, nebo o ní věděl, ale

zamlčel ji, a tak zradil svou ummu tím, že jí tuhle informaci nepřednesl.

- že Prorok (budiž s ním mír), jeho společníci a spravedliví první muslimové opominuli odměnu za tuto „dobrou inovaci“ - až přišel „inovátor“ a odměnu získal sám pro sebe, místo aby si řekl: „kdyby to byla opravdu dobrá věc, oni by byli první, kdo by ji konali“.

Ponechání prostoru pro bid'a tak vede k pozměňování náboženství a otevírá dveře osobním vrtochům a vlastnímu mínění, protože každý inovátor tvrdí, že přináší něco dobrého. Koho tedy máme následovat a koho si vybrat za vůdce?

Následování bid'a vede k porušování tradic sunny a způsobů prvních spravedlivých muslimů. Zkušenosti ze života dosvědčují, že kdykoliv lidé začnou praktikovat bid'a, tradice sunny vymírají. Ale platí to i naopak.

Prosíme Boha, aby nás ochránil před zblouděním ze správné cesty způsobeným osobními rozmary, a před všemi zkouškami, ať už jsou zjevné nebo skryté. A Bůh ví nejlépe.

Podle Al Islám - otázky a odpovědi (přeložila Zuzana Masáková)

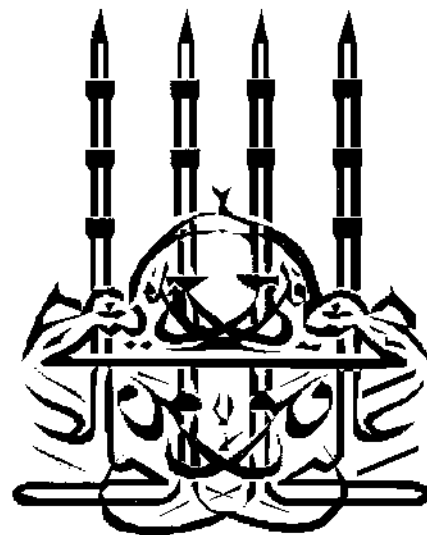
Zpráva o činnosti Ústředí a organizací

V období od vydání posledního čísla našeho časopisu Hlas jsme prožili postní měsíc ramadán roku 1422 H., který začal 16. listopadu a skončil 15. prosince 2001. V Islámských centrech v Praze i v Brně probíhal obvyklý program jako každý rok - každodenní přerušení půstu v mešitách, společná shromáždění na nepovinnou každodenní modlitbu taráwih, nocování v mešitě posledních 10 dnů ramadánu a další aktivity provázející období povinného půstu. Svátek přerušení půstu jsme oslavili svátečními bohoslužbami v mešitách.

V prosinci se Dr. Vladimír Sárjka za naši muslimskou obec zúčastnil konference v indonéské Djakartě (viz dva články v tomto čísle Hlasu).

Dne 22. 2. 2002 (10. dzú-l-hidždža 1422) jsme oslavili Velký svátek (Íd al-Adhá). Na letošní pouť do Mekky z České republiky vyjelo asi 25 muslimů a muslimek, z toho pět rodilých Čechů. Přejeme všem, ať Alláh přijme jejich hadždž a všechny dobré skutky.

Poskytli jsme rozhovor a informace několika časopisům a deníkům (prosinčové číslo časopisu Dingir bylo z větší části věnováno islámu, dále pro Večerník Praha,

Metro, Pražský zpravodaj, MF Dnes, Právo a další). Pro televizní vysílání jsme se účastnili pořadů Dobré ráno na ČT1, Snídaně s Novou, Velký vůz na ČT2, zpravodajství TV3 a třikrát zpravodajství Novy. Bylo též vysíláno několik rozhovorů pro Český rozhlas a také dva rozhovory pro rádio Svobodná Evropa.

Účastnili jsme se setkání mezi zástupci judaismu, křesťanství a islámu, pořádaného 20. 11. Českou akademií věd, s účastí veřejnosti i sdělovacích prostředků. Další mezináboženský dialog proběhl 3. 2. v Radotíně. Podnikli jsme řadu přednášek, mimo jiné dvě na Bohoslovecké evangelické fakultě, dvě na konferenci o islámu na Husitské teologické fakultě, na řadě základních a středních škol, přednášky pro veřejnost (např. 22. 3. v Libici nad Cidlinou, 2. a 3. 4. v Olomouci apod.). Několik skupin žáků a studentů navštívilo mešitu v Praze a v Brně.

Naše sestry vydávají pravidelně každý měsíc nové číslo časopisu Al Manára, který

AL-FÁTIHA

Ve jménu Boha milosrdného, slitovného

*Bohu, nad veškerenstvem Pánu, chválu skládáme,
který zná soucit i milosrdný je,
králi nad soudem posledního dne.*

*Úctu Ti vzdáváme a na pomoc Tě voláme,
veď nás po cestě, která přímá je,
po cestě těch, kteréš pojal do milosti své,
ne těch, na něž se hněváš, zbloudilé.*

(z arabského originálu přeložil Karel Petráček)

je určený především ženám. Můžete jej získat v pražském Islámském centru (mešitě) a také objednat poštou.

Islámská nadace v Praze vytvořila tři komise. První je sociální, která by měla řídit charitativní, společenské a kulturní programy, výlety, návštěvy uprchlických táborů a vězení atd. Druhá komise je pro osvětu mezi Čechy a má tři pracovní skupiny, jednu pro media, druhá je zaměřena na přednášky a třetí na publikace. Třetí komise je pro osvětu mezi anglicky a arabsky mluvícími muslimy i nemuslimy.

V Pražské mešitě se kromě každotýden-

ních sobotních programů pro muslimy, muslimky i děti konají vždy první sobotu v měsíci přednášky také pro nemuslimskou veřejnost. Úspěšně se tu rozběhly kurzy arabského jazyka, konané dvakrát týdně pro začátečníky a dvakrát týdně pro pokročilé.

Uskutečnili jsme návštěvy uprchlických táborů v Kostelci nad Orlicí a v Červeném Újezdě. Ve věznicí v Praze-Ruzyni se především díky vstřícnosti vedení věznice podařilo pražské Islámské nadaci vybavit muslimskou modlitebnu, která bude spolu s křesťanskou kaplí slavnostně otevřena dne 3. 5. 2002.

Z dalších plánovaných akcí bychom rádi upozornili na výstavu „Objevte islám“, která se uskuteční v muzeu v Olomouci ve dnech 7. - 19. 5. 2002 a pořádá ji Islámská nadace v Praze.

Velmi brzy se uskuteční obnovující schůze Muslimské obce v Praze a v Brně, na kterých budou schvalovány nové stanovy a voleno předsednictvo. Tyto kroky jsou předpokladem pro podání žádosti o registraci Muslimské obce v ČR. Informace o těchto schůzích získáte v pražské a brněnské mešitě.

Čtenářům Hlasu

Redakční rada Hlasu se ještě vrací ke svým oznámením čtenářům v minulých číslech, a to v tom bodě, aby zájemci o další zaslání našeho časopisu poštou toto laskavě oznámili (pokud tak dosud neučinili) na adresu redakce:

**Islámské centrum v Praze
redakce Hlasu
Blatská 1491,
198 00 Praha 9 - Kyje**

Oznámení je možné učinit také e-mailem nebo telefonicky. Sdělte nám také případné změny svých adres.

Děkujeme

*Ústředí muslimských
náboženských obcí
a organizací zakoupilo
na třebíčském hřbitově pozemek
pro pohřbívání zemřelých muslimů.
Náklady spojené s pohřbem
musí uhradit pozůstalí
(převoz, úpravu, pronájem místa
apod.).*

Nutno pohřbívát v rakvi.

**Stanovení termínu pohřbu -
telefonicky na správu hřbitova:**

tel.: 0618/821 057

paní Pátková, Vejdovská

V Praze dne 15. 4. 2002
2. safar 1423

Majitel a vydavatel:

Al Ittihad Al Islami

Ústředí MNOO v České republice

Redakční rada:

RNDr. Vladimír Šanika,

ing. Muneeb Hassan, Jalal Atassi,

ing. Lazhar Maamri,

Redakce:

Blatská 1491,

198 00 Praha 9 - Kyje

Tel.: 02/81918876,

fax: 02/81917414

e-mail: islamcz@islamcz.cz

